

Ważna jest prawda w relacjach dziecko – terapeuta

Nie każdy pedagog nadaje się do pracy z dziećmi niepełnosprawnymi intelektualnie. Ważna jest prawda w relacjach dziecko – terapeuta. Dobrego pedagoga powinna cechować umiejętność kontrolowania własnych emocji, ćwiczenie się w cierpliwości, umiejętność widzenia „małych sukcesów” w codziennej pracy oraz nieustanne pogłębianie własnych doświadczeń i wiedzy – oto wypowiedź jednego z uczestników kursu oligofrenopedagogiki (Toruń gr. I). Zajęcia w ramach tego kursu trwają już od czerwca. Nauczyciele wytrwale poznają nowe metody i formy pracy z dziećmi z różnym stopniem niepełnosprawności intelektualnej. Podczas zajęć z Anną Wiklendt (25.09.2010), kursanci uczestniczyli w ćwiczeniach mających na celu poznanie metody „Programu Aktywności” Ch. Knilla.

Bardzo dużo emocji wywołała stymulacja sensoryczna. Kłębek wełny, dzwoneczek, pudełko, kawałek pazłotka, szeleszczący papier, gumowa maskotka i tym podobne przedmioty mogą stymulować zmysły. Okazało się, że nie potrzeba drogich pakietów zabawek, materiałów edukacyjnych, aby owocnie pracować z dziećmi. Wystarczy pomysł, determinacja zbieracza, aby zbudować swój warsztat pracy terapeuty. Anna Wiklendt, która ma za sobą wieloletnią pracę z dziećmi z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu głębokim, ma skompletowany warsztat do ćwiczeń stymulacji sensorycznej, mieszczący się w kilku dużych walizach. Przyjechała na zajęcia z jedną, aby zainspirować nauczycieli do szukania pomysłów, rozwiązań, sposobów na pracę z wspomnianymi dziećmi. Wielu uczestników przyznało, że zadziwiły ich te przedziwne środki dydaktyczne, które okazały się tak skuteczne w sensorycznym poznawaniu świata przez uczniów.

W wypowiedziach nauczyciele zwracali uwagę na indywidualizację potrzeb dzieci, na trudność w rozpoznawaniu tych potrzeb, stąd podkreślenie konieczności pracy nad swoją cierpliwością, tolerancją, słuchaniem drugiego człowieka, kontrolowaniem własnych emocji. Niektórych zaintrygowało to, że w pracy z dziećmi niepełnosprawnymi intelektualnie często nie można przewidzieć ich reakcji, czasami zaskakują sposobem, jakim rozwiązują problem.

Większość osób podkreślała swój podziw dla nauczycieli pracujących z wspomnianymi dziećmi. „Tacy ludzie muszą mieć szczególne predyspozycje” – podkreślali słuchacze, ponieważ praca ta wymaga dużego zaangażowania, ogromnej wiedzy, wyobraźni, umiejętności obserwacji, pracy nad sobą.

Na zakończenie wypowiedź jednej z uczestniczek szkolenia:

Praca z dziećmi z niepełnosprawnością intelektualną jest bardzo trudna i nie zawsze zakończona sukcesem. Mam nadzieję, że kiedy będę pracować z takim dzieckiem, będę mogła mu pomóc, ale też bardzo boję się, aby nie popełnić błędu. Chcę jednak podjąć to wyzwanie.

Materiał zebrała i opracowała Danuta Potręć,
specjalista ds. promocji projektu